

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne JUDr. Anity Filovej a sudcu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD. v právnej veci žalobkyne: AT Computer, s.r.o., so sídlom Framborská 253, 010 01 Žilina, právne zastúpená advokátskou kanceláriou: HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Žižkova 7803/9, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 24, 826 03 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2015/KH/R/2/010 zo dňa 31. marca 2015, o kasačných sťažnostiach žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 45/2019-502 zo dňa 3. februára 2022, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 45/2019-502 zo dňa 3. februára 2022 zrušuje a vec vracia Správnemu súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. 2014/KH/1/1/012 zo dňa 2. júna 2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím č. 2015/KH/R/2/010 zo dňa 31. marca 2015 (ďalej len „žalované rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie žalovaného“) I. výkonom uznal konanie spoločností ASBIS SK spol. s r.o., eD' system Slovakia, s.r.o., ABC Data s.r.o., žalobkyne a SWS Distribution, a.s. spočívajúce v dohode o priamom alebo nepriamom určení ceny tovarov prostredníctvom zavedenia manipulačného poplatku vo výške 1 euro bez DPH za dohodu obmedzujúcu súťaž, ktorá má za cieľ obmedzenie súťaže na relevantnom trhu distribúcie informačných technológií a doplnkového sortimentu na území Slovenskej

republiky, ktorá je podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) a s § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov o ochrane hospodárskej súťaže (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“) v znení účinnom do 30. júna 2014, zakázaná. V II. výroku žalovaný uložil podľa § 38 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže v znení účinnom do 30. júna 2014 účastníkom kartelu sankcie - pokuty nasledovne - II.a. spoločnosti ASBIS SK spol. s r.o. v sume 2.062.857,- €, II.b. spoločnosti eD' system Slovakia, s.r.o. v sume 1.246.621,- €, II.c. spoločnosti ABC Data s.r.o. v sume 246.240,- €, II.d. žalobkyni v sume 582.641,- € a II.e. spoločnosti SWS Distribution, a.s. v sume 142.823,- €.

2. Žalovaný vo vzťahu k ukladaným pokutám uviedol, že zohľadnil tak závažnosť skutku, dĺžku porušenia ako aj iné relevantné okolnosti, a to v intenciách § 38 ods. 1 a 9 zákona o ochrane hospodárskej súťaže v znení účinnom do 30. júna 2014 a Metodického pokynu žalovaného o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužívania dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž účinného od 1. júla 2014. Žalovaný v súlade s Metodickým pokynom základnú sumu pokuty určil na základe súčinu relevantného obratu a percenta určeného na základe závažnosti porušovania zákona v rozsahu do 30 %, pričom následne tento súčin mal byť prenasobený počtom rokov, počas ktorých k porušovaniu zákona dochádzalo a vyhodnotená bola existencia prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností. Na záver žalovaný zhodnotil, či neprišlo k prekročeniu 10 % z celkového obratu, teda maximálnej sadzby pokuty podľa § 38 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže.

3. Ku kľúčovému východisku - relevantnému obratu, žalovaný uviedol, že ide o obrat za predaj tovarov a služieb, ktorých sa narušenie alebo obmedzenie súťaže priamo alebo nepriamo týka, a to na vymedzenom priestorovom relevantnom trhu za posledné uzavreté účtovné obdobie, v ktorom sa podnikateľ dopustil porušovania.

4. Pri výpočte pokuty vychádzal žalovaný v prípade žalobkyne z obratu z predaja informačných technológií a doplnkového sortimentu, keďže tohto sa porušenie týkalo, ktorý žalobkyňa dosiahla v roku 2013 na území Slovenskej republiky (58.264.139,- €).

5. Pokiaľ žalobkyňa namietala započítanie vnútropodnikových predajov a predajov do zahraničia do relevantného obratu, žalovaný tejto námietke nevyhovel. To, že sa časť obratov týka predaja do zahraničia podľa žalovaného neznamena, že ide o obrat dosiahnutý mimo územia relevantného trhu - Slovenskej republiky. Navyše sa manipulačný poplatok účtoval všetkým klientom a mal sa týkať všetkých skupín predajov, za každú faktúru, predaje do zahraničia dotknuté subjekty z dohody nevylúčili. Aj keď časť predajov smerovala do zahraničia, k súbehu dopytu a ponuky dochádzalo na území Slovenskej republiky. Aj keď tieto poplatky neboli účtované pri všetkých účastníkoch dohody, v konaní sa nepreukázalo, že by zahraničné predaje boli z protisúťažného správania vylúčené alebo to, že sa na nich vzťahoval iný režim. Z tohto dôvodu aj vnútropodnikové predaje, pri ktorých nebol manipulačný poplatok účtovaný, nemohli byť vylúčené z relevantného obratu, keďže nebolo preukázané, že boli vylúčené z dohody medzi účastníkmi kartelu. Nezohľadnenie vnútropodnikových predajov by porušovalo zásadu rovnosti zaobchádzania (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 12. novembra 2014, vo veci C-580/12, Guardian Industries Corp, Guardian Europe Sarl vs. Komisia). Relevantný obrat nebolo možné určiť len podľa transakcií, pri ktorých bol manipulačný poplatok reálne účtovaný, ale vo vzťahu k obratu v rámci trhu s produktami, službami, kde podľa dohody účtovaný byť mal, keďže práve tento trh dohoda dotknutých subjektov ovplyvnila.

6. Závažnosť konania posúdil žalovaný ako veľmi vážnu, keďže kartel sa týkal dojednávania cien, ktoré neboli určované individuálne v rámci nezávislej obchodnej politiky, nie je preto dôležité, aký skutočný dopad posudzovaná dohoda mala, resp. aké boli reálne zisky a majetkový prospech účastníkov kartelu (v prípade žalobkyne bol majetkový prospech z manipulačného poplatku 6.368,- €). Zavedenie alebo nezavedenie poplatku, resp. jeho výška vytvárali priestor pre súťaž, pričom cieľom dohody bolo práve takúto súťaž vylúčiť a udržať stav na trhu taký, aký bol (aby nedochádzalo pri zavedení poplatku k preskupovaniu zákazníkov). Hoci sa účastníci kartelu podľa žalovaného nedohodli priamo na cene tovarov a služieb, dohodli sa však na zavedení manipulačného poplatku v jednotnej výške na všetky vystavené faktúry za tovar, čo nepriamo ovplyvnilo konečnú cenu (nepriame určenie ceny). Ide o konanie, ktoré môže mať za následok vylúčenie zo súťaže ako aj zvýšenie ceny pre konečných spotrebiteľov. Účastníci kartelu navyše patria medzi významných hráčov vo vymedzenom relevantnom trhu, ich odhadovaný spoločný podiel na relevantnom trhu tvorí viac ako polovicu trhu. Protisúťažné konanie tak malo dopad na väčšinu trhu distribúcie informačných technológií a doplnkového sortimentu.

7. Napriek posúdeniu závažnosti konania ako významnej/veľmi závažnej, žalovaný uložil pokutu za závažnosť vo výške 1 % z relevantného obratu, čo je na dolnej hranici zákonného rozpätia. Mohol pritom postupovať tak, že uloží až 30 % z relevantného obratu podľa Metodického pokynu. Pri určení percenta závažnosti žalovaný podľa vlastných slov zohľadnil (i) špecifiká relevantného trhu, pre ktorý je typická nízka marža vzhľadom na obraty dosiahnuté predajom, (ii) to, že predmetom dohody obmedzujúcej súťaže bolo zavedenie administratívneho poplatku a nie priame zvýšenie cien tovarov, (iii) cenová súťaž (keďže predmetom dohody nebola konečná cena produktov) v sektore nebola úplne vylúčená a (iv) reflektoval tiež nízky prospech získaný účastníkmi účtovaním poplatku.

8. K zisku z protiprávneho konania (v prípade žalobkyne 6.368,- €) žalovaný uviedol, že pokuta musí takýto zisk prevýšiť. V predmetnej veci podľa žalovaného nemožno zisk stotožňovať iba so ziskom z manipulačného poplatku, keďže ziskom bolo najmä obmedzenie vzájomnej súťaže. Samotná krátkosť trvania kartelu nebola podstatná, keďže takéto obmedzenie súťaže s ohľadom na svoj potenciál, by v prípade úspešnej realizácie kartelu prinieslo elimináciu rizika zo súťaže - zabránilo by preskupovaniu zákazníkov v prípade nepriameho zvýšenia ceny. Limitovanie dopadov kartelu obmedzili v predmetnej veci reakcie zákazníkov a zásah žalovaného, nie uvedomelosť členov kartelu. Účastníci kartelu nepreukázali, že by kartel zanikol len z dôvodu, že nechceli pokračovať v koordinácii trhu.

9. Žalovaný považoval za správne aplikovať rovnaké percento závažnosti na všetkých účastníkov kartelu (s výnimkou spoločnosti SWS Distribution, a.s.), keďže v miere účasti jednotlivých účastníkov kartelu okolnosti, ktoré by diferencovali ich podiel na protiprávnom konaní, neidentifikoval. Aj samotná realizácia dohody vyžadovala účasť všetkých účastníkov kartelu, k čomu, s výnimkou SWS Distribution, a.s., došlo.

10. S ohľadom na dĺžku trvania protiprávneho konania ide o obdobie niekoľkých mesiacov, menej ako jeden rok, preto žalovaný túto okolnosť nezohľadnil v rámci vzorca ako okolnosť zvyšujúcu ukladanie pokuty. Metodický pokyn pritom nepoužíva dĺžku konania kratšiu ako jeden rok za účelom znižovania určenej sadzby pokuty na základe závažnosti. V dôsledku dĺžky konania môže dôjsť len k zvýšeniu základnej sadzby pokuty. Hoci kartel trval krátko, bol súčasne aj zavedený do praxe. Právna úprava umožňuje pritom žalovanému sankcionovať aj kartely, ktoré do praxe zavedené ešte (z dôvodu zásahu žalovaného) neboli.

11. Celkovo žalovaný zohľadnil tiež to, že uložená pokuta musí mať odstrašujúci aspekt,

nebol preto povinný zohľadňovať ziskovosť pokutovanej spoločnosti. Zisk spoločnosti a majetkový prospech z praktiky nie sú ukazovatele, od ktorých sa odvíja výpočet pokuty. Žalovaný tiež nebol povinný prihliadať na to, ako dotknutí podnikatelia nakladajú so svojím ziskom a či si tento vyplácajú.

12. Žalovaný na záver skonštatoval, že znížil pokutu pre SWS Distribution, a.s. o 30 % základnej určenej sadzby pokuty (sadzba bola 1% z relevantného obratu), keďže predmetná spoločnosť nerealizovala dohodu v praxi. Žalovaný tiež zohľadnil, že voči predmetnej spoločnosti nezískal iné dôkazy, ako také, že táto spoločnosť obdržala e-mailovú komunikáciu od konkurencie a že jej uplatnenie aj zvažovala. K dohode však nakoniec nepristúpila.

13. Žalovaný nezistil iné poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti. To, že kartelová dohoda bola skončená po zásahu žalovaného, nemožno zohľadniť podľa Metodického pokynu pri veľmi závažnom porušení.

14. Pokiaľ žalobkyňa namietala likvidačný charakter pokuty, žalovaný uviedol, že žalobkyňa na základe predložených podkladov predstavuje štandardne hospodáriacu a fungujúcu spoločnosť na trhu. Žalovanému nebol predložený taký dôkaz, že uloženie pokuty by nenávratne ohrozilo jej ekonomickú životaschopnosť a spôsobilo stratu hodnoty jej aktív. Nebolo ani preukázané, že by uloženie pokuty malo viesť k odchodu žalobkyne z trhu. Nízka ziskovosť za ostatné obdobie ani závislosť financovania na externých zdrojoch nie je dostatočným dôvodom pre uplatnenie argumentu neschopnosti úhrady pokuty.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

15. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) správnu žalobu a žiadala zrušiť rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, alternatívne pokutu uloženú správcom dane moderovať tak, že dôjde k upusteniu od nej.

16. Žalobkyňa v správnej žalobe brojila jednak proti výroku, ktorým bola uznaná za vinnú z protisúťažného konania, ako aj proti výroku o pokute a jej výške. Uloženú pokutu považovala žalobkyňa za neprimeranú a prístup žalovaného za formalistický. Podľa jej názoru mal byť relevantný obrat, ako veličina pre výpočet pokuty, určený podľa predajov, na ktoré sa vzťahoval manipulačný poplatok (v prípade žalobkyne 2.677.782,26 €), a to v záujme zohľadnenia materiálnej nebezpečnosti praktiky. Nemali byť brané do úvahy predaje, ktoré neboli zaťažené manipulačnými poplatkami v relevantnom období. Bolo potrebné tiež zohľadniť to, že žalobkyňa pôsobí na jednoduktovom trhu, kde pokuta vypočítavaná z celkového obratu spôsobí, že jej pomer na obrat žalobkyne je výrazne vyšší v porovnaní s inými prípadmi, kedy predmetný podnikateľ pôsobí na viacerých trhoch. Ide tiež o trh s vysokými obstarávacími nákladmi, nízkou ekonomickou hodnotou obchodnej aktivity a nízkou maržou. Žalovaný mal tiež rozlišovať medzi relevantným trhom pre predaj tovaru (IT produkty) a poskytovaním služieb (dodanie tovaru). Mal byť pritom zohľadňovaný len trh poskytovania služieb, keďže manipulačný poplatok sa v prípade žalobkyne týkal len dodávok tovarov. Z obratu mali byť odpočítané aj vnútropodnikové obraty a obraty medzi účastníkmi správneho konania, kde manipulačný poplatok nikdy určený nebol.

17. Žalobkyňa namietala tiež posúdenie miery závažnosti (podľa jej názoru nešlo o ťažký cenový kartel, manipulačný poplatok je štandardom na trhu pri elektronických objednávkach a má za účel zefektívniť proces objednávanie tovaru, znížiť logistické náklady a pod., účelom manipulačného poplatku nie je zbohatnutie; nešlo ani o cieľový kartel), keď usúdila, že

miera závažnosti mala byť určená podstatne nižšie ako 1 % obratu. Žalovaný tiež v prospech žalobkyne nezohľadnil krátku dĺžku trvania kartelu (v prospech oproti dlhšie trvajúcim kartelom), ešte kratšiu participáciu žalobkyne na protisúťažnej dohode (kratšia ako u iných účastníkov). Tieto mali byť podľa názoru žalobkyne zohľadnené tak, že bude relevantný obrat prepočítaný koeficientom maximálne 1/6. Rovnako mal žalovaný zohľadniť ako poľahčujúce okolnosti (i) pasívne konanie žalobkyne v porovnaní s ostatnými účastníkmi kartelu, (ii) ukončenie účtovania manipulačného poplatku po intervencii žalovaného, (iii) čiastočné neuplatnenie účtovania manipulačného poplatku. Podľa názoru žalobkyne je uložená pokuta nielen neprimeraná, ale aj likvidačná a môže viesť k odchodu žalobkyne z trhu. Predstavuje totiž 40-násobok čistého zisku žalobkyne za účtovné obdobie 2012/2013, pričom v účtovnom období 2013/2014 dokonca žalobkyňa vykázala stratu 429.127,- €. Navyše uložená sankcia predstavuje 91-násobok výnosu z účtovania manipulačného poplatku.

18. Správny súd rozsudkom č. k. 1 S 139/2015-197 zo dňa 20. októbra 2016 zmenil II. výrok prvostupňového rozhodnutia v spojení s rozhodnutím žalovaného tak, že uložil žalobkyni pokutu vo výške 58.264,10 €, pričom žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov konania.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím sp. zn. 8 Asan 2/2017 zo dňa 31. januára 2019 zrušil predchádzajúci rozsudok správneho súdu z dôvodu nepreskúmateľnosti a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

20. Správny súd v ďalšom konaní rozsudkom č. k. 1 S 45/2019-502 zo dňa 3. februára 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zmenil II. výrok prvostupňového rozhodnutia v spojení s rozhodnutím žalovaného tak, že uložil žalobkyni pokutu vo výške 291.320,- € a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

21. Správny súd uzavrel, že v preskúmvanej veci je dostatočne preukázané, že k protiprávnemu konaniu žalobkyne došlo, a to dohodou o priamom alebo nepriamom určení ceny tovarov prostredníctvom zavedenia manipulačného poplatku vo výške 1,- € bez DPH. Žalovaným uloženú pokutu však správny súd nepovažoval za primeranú.

22. Správny súd dal do pozornosti, že aplikovateľná právna úprava umožňuje žalovanému v predmetnom prípade uložiť sankciu do 10 % z obratu podľa § 10 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie. Žalovaný pritom podľa správneho súdu zohľadnil jednotlivé okolnosti prípadu a uložil pokutu, ktorá predstavovala 1 % z obratu za predchádzajúce účtovné obdobie, teda v dolnej hranici zákonom určeného rozpätia.

23. Správny súd dal na druhej strane do pozornosti judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 49/2019, ktorý sa týkal iného účastníka kartelu - spoločnosti ASBIS SK spol. s r.o. Podľa tohto judikátu zásadné zníženie pokuty za protisúťažné konanie (zníženie o viac ako 50 % pôvodnej sankcie) či neuloženie pokuty v rámci moderácie správneho súdu je možné len pri aplikácii programu zhovievavosti vo vzťahu k subjektom, ktoré prispievajú k odhaleniu protisúťažného správania podnikateľov podľa § 38 ods. 10 a 11 zákona o ochrane hospodárskej súťaže v znení účinnom do 30. júna 2014 alebo v § 38d zákona o ochrane hospodárskej súťaže v znení účinnom od 1. júla 2014.

24. Keďže v predmetnej veci nedošlo k splneniu podmienok pre uplatnenie programu zhovievavosti, správny súd pristúpil k zmene určenia výšky pokuty, ktorú nemohol priznať v čiastke nižšej ako 50 % z pokuty uloženej žalovaným. Uplatniac predmetnú hranicu moderoval správny súd sankciu na sumu 291.320,- € (50 % pôvodnej sankcie), keďže takúto sankciu považoval s ohľadom na všetky okolnosti prípadu za primeranú. Žalobkyňa podľa správneho

súdu nepreukázala likvidačný charakter uloženej pokuty.

III. Kasačné sťažnosti a priebeh konania na kasačnom súde

25. Proti napadnutému rozsudku podali kasačnú sťažnosť žalovaný aj žalobkyňa.

26. Žalovaný v podstatnom namietal, že judikát R 49/2018 bol na vec aplikovaný nesprávne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci ASBIS SK spol. s r.o. síce judikoval možnosť zníženia pokuty moderáciou najviac do 50 % z pôvodne uloženej pokuty, spoločnosť ASBIS SK spol. s r.o. však bola v odlišnej situácii a zároveň jej bola uložená podstatne vyššia sankcia. Žalovaný zopakoval svoje východiská v rámci ukladania sankcie žalobkyni a zdôraznil, že správny súd pristúpil k moderácii sankcie automaticky, bez náležitého odôvodnenia. Neodôvodnil ani výšku uloženej pokuty či okolnosti, na ktoré prihliadal. Správny súd sa najmä opomenul vysporiadať s otázkou, či je naozaj potrebné a účelné znížovať sankciu voči žalobkyni a či sú pre takýto postup naplnené podmienky. To, že došlo k zníženiu pokuty pre iného účastníka kartelu v predmetnej veci bez ďalšieho neznamena, že tak má byť uskutočnené aj voči žalobkyni. Neodôvodneným znížením sankcie na výšku 50 % z pôvodne uloženej sankcie tak stále dochádza k spochybňovaniu účinnosti programu zhovievavosti, keďže podnikateľ získava zníženie uloženej pokuty v rovnakej percentuálnej výške, ako podnikateľ, ktorý s úradom výrazne spolupracuje.

27. Žalovaný tiež namietal skutočnosť, že v predmetnej veci došlo k rozhodnutiu o vine za protisúťažné konanie a k uloženiu pokuty, a to dvoma samostatnými výrokmi. Žalobkyňa spochybnila podanou žalobou oba výroky, avšak správny súd (vychádzajúc z odôvodnenia) neuznal argumentáciu žalobkyne proti výroku o vine. V tejto časti mal preto správny súd žalobu zamietnuť, ako to už uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 6 Asan 24/2019 zo dňa 2. februára 2022.

28. Žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti tiež namietal rozpor medzi výrokom a odôvodnením napadnutého rozsudku v časti akcesorického výroku o trovách konania, keď II. výrokom správny súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania, avšak v rámci odôvodnenia uvádza, že tento nárok nepriznal (bod 142 napadnutého rozsudku). Žalovaný tiež uvádza, že na verejnom vyhlásení rozsudku, na ktorom bol prítomný poverený zástupca žalovaného, bol výrok vyhlásený tak, že sa žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Nárok na náhradu trov konania nepriznal správny súd a Najvyšší súd Slovenskej republiky ani v iných prípadoch účastníkov predmetného kartelu, kde došlo k moderácii. V súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou kasačného súdu, ak dôjde k zníženiu sankcie, tak sa v zásade nárok na náhradu trov konania nepriznáva (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžhu 2/2014 zo dňa 31. marca 2015).

29. Na záver kasačnej sťažnosti žalovaný požiadal o nariadenie pojednávania v tejto veci, keďže ju považuje za vec, v ktorej sa rieši zásadná právna otázka o spôsobe ukladania pokút a na nariadení pojednávania je daný aj verejný záujem.

30. Žalobkyňa v podanej kasačnej sťažnosti naopak namietala, že správny súd s odkazom na judikát R 49/2018 znížil uloženú pokutu len o 50 %. Namietala, že v predmetnej veci jej sankcia bola najskôr správnym súdom znížená, teraz jej je opätovne zvýšená. Pritom prvotne znížená sankcia bola podľa jej názoru postačujúca.

31. Podľa názoru žalobkyne existujú pri riešení otázky, do akej výšky možno moderovať sankciu v otázkach hospodárskej súťaže, rôzne prístupy. V rozhodnutí sp. zn. 8 Sžhk 1/2016 zo dňa 26. októbra 2017 Najvyšší súd Slovenskej republiky, vo veci iného aktéra predmetného

kartelu (spoločnosti eD' system, s.r.o.) potvrdil 90 % moderáciu pôvodne uloženej pokuty. V ďalších veciach spoločnosti ASBIS spol. s r.o. a SWS Distribution, s.r.o. však uplatňujú názory uvedené v judikáte R 49/2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky korigoval zníženie pokuty v hospodárskej súťaži len na maximálne 50 %. Práve názory uvedené v judikáte R 49/2018 považuje žalobkyňa za nezákonné a v zjavnom rozpore s fungovaním súťažného práva.

32. Podľa názoru žalobkyne je žalovaný ako orgán verejnej správy povinný uložiť len takú pokutu, ktorá je primeraná s ohľadom na okolnosti uvedené v § 38 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Pri svojom rozhodovaní je pritom limitovaný len hornou hranicou sankcie 10 % obratu za predchádzajúce účtovné obdobie (§ 38 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže). Žalovaný teda nemá limit pre spodnú hranicu ukladaného trestu - sankcie. Správny súd, ak zistí splnenie podmienok pre uplatnenie sankčnej moderácie, je vo svojich úvahách pritom obmedzený len tým, že môže rozhodnúť tak, ako by mohol rozhodnúť žalovaný. Žalovaný nie je ničím limitovaný a môže znížiť sankciu uloženú prvostupňovým orgánom aj o viac ako 50 %, rovnako tak môže správny súd v rámci sankčnej moderácie podľa názoru žalobkyne znížiť sankciu aj o viac ako 50 %. Právomoc správnych súdov pritom nie je obmedzená existenciou programu zhovievavosti, tento nie je pravidlom pre určovanie sankcií.

33. Ku kasačnej sťažnosti žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý opätovne rozsiahol popisoval svoje kritériá a prístup k ukladaniu pokút, svoju rozhodovaciu činnosť ako aj stav jednotlivých konaní vo veciach aktérov predmetného kartelu. K podstate argumentácie žalobkyne sa pridŕžoval a akcentoval správnosť judikátu R 49/2018, ktorý bol vydaný až po odlišnom rozhodnutí sp. zn. 8 Sžhk 1/2016 zo dňa 26. októbra 2017. Žalovaný akcentoval účel programu zhovievavosti a jeho význam pre odhaľovanie kartelov. Ak by žalobkyňa spolupracovala, tak žalovaný by jej mohol znížiť sankciu o maximálne 50 % (teda najčastejšie o menej %). V tejto veci sa však žalobkyňa žiadnym spôsobom nepričinila o odhalenie dohody, nesplnila kritériá pre takéto výrazné zníženie sankcie.

34. Žalobkyňa sa vyjadrila ku kasačnej sťažnosti žalovaného ako aj k jeho vyjadreniu k vlastnej kasačnej sťažnosti. V podstatnom zopakovala svoju argumentáciu obsiahnutú v podanej kasačnej sťažnosti. Zdôraznila, že jej prípad je najporovnateľnejší s prípadom spoločnosti eD' system, s.r.o. (odlišné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžhk 1/2016 zo dňa 26. októbra 2017).

IV. Posúdenie kasačného súdu

35. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačné sťažnosti sťažovateľov boli podané včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenými osobami (§ 442 ods. 1 SSP) a sú prípustné (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná z dôvodu identifikovaných väd zmätočnosti napadnutého rozsudku.

36. Kasačný súd dáva v prvom rade do pozornosti, že posúdenie otázok právnych väd napadnutého rozsudku správneho súdu (§ 440 ods. 1 písm. g/ až i/ SSP) je subsidiárne a nasleduje až vtedy, ak kasačný súd nezistí existenciu väd zmätočnosti (§ 440 ods. 1 písm. a/ až f/ SSP), ktoré odôvodňujú zrušenie napadnutého rozsudku bez ďalšieho. Kasačný súd osobitne zdôrazňuje, že nemôže preskúmať správnosť právneho posúdenia správneho súdu v prípade, ak toto právne posúdenie v napadnutom rozsudku nie je vôbec obsiahnuté, resp. nie je riadne vyargumentované, odôvodnené. Aplikujúc tieto východiská sa preto kasačný súd v predmetnej veci zaoberal prioritne žalovaným namietanými vadami zmätočnosti napadnutého rozsudku - (i) absenciou výroku o čiastočnom zamietnutí správnej žaloby a (ii) nedostatkom odôvodnenia

napadnutého rozsudku v časti uplatnenia sankčnej moderácie.

IV. 1. K námietke absencie výroku o čiastočnom zamietnutí správnej žaloby

37. Žalovaný vo svojej kasačnej sťažnosti namieta zmätočnosť napadnutého rozsudku, keďže správny súd nerozhodol o celom predmete žaloby - výrokom nerozhodol o žalobných námietkach žalobkyne proti výroku prvostupňového rozhodnutia o vine žalobkyne z protisúťažného konania v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím žalovaného.

38. Kasačný súd v tomto smere zistil, že žalovaný I. výrokom prvostupňového rozhodnutia v spojení so žalovaným rozhodnutím uznal žalobkyňu za vinnú z protisúťažného konania a II.d výrokom jej uložil sankciu (bod 1 tohto rozsudku). Žalobkyňa pred správnym súdom vzniesla žalobnú argumentáciu, ktorou namietala tak nezákonnosť I. ako aj II.d výroku rozhodnutí žalovaného a eventuálne navrhovala správne mu súdu, aby voči výroku II.d prvostupňového rozhodnutia v spojení s rozhodnutím žalovaného uplatnil sankčnú moderáciu (body 15 až 17 tohto rozsudku). Správny súd napadnutým rozsudkom aplikoval v predmetnej veci sankčnú moderáciu podľa § 198 ods. 1 SSP, zrušil II.d výrok prvostupňového rozhodnutia v spojení so žalovaným rozhodnutím a uložil žalobkyni novú sankciu. Nerozhodol však vo výroku napadnutého rozsudku o námietkach žalobkyne proti spochybnenému výroku o vine, hoci tieto v odôvodnení napadnutého rozsudku posúdil ako nerelevantné (bod 20 tohto rozsudku).

39. Kasačný súd konštatuje, že obdobnou právnou otázkou sa už zaoberal vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6 Asan 24/2019 zo dňa 2. februára 2022, kde uviedol:

„39. Právna veda rozlišuje medzi tzv. kasačným žalobným návrhom (smerujúcim k zrušeniu administratívneho rozhodnutia súdom) a moderačným žalobným návrhom (smerujúcim k moderácii sankcie uloženej administratívnym rozhodnutím súdom). Okrem toho právna veda rozlišuje medzi žalobnými návrhmi danými samostatne a žalobným návrhom primárnym a eventuálnym, ktorý žalobca dáva pre prípad, že by neuspel s primárnym petitom. Moderáčny návrh môže byť pritom daný buď samostatne alebo aj eventuálne s primárnym kasačným návrhom. Eventuálny moderačný žalobný návrh teda žalobca dáva pre prípad, že by neuspel s primárnym žalobným návrhom na zrušenie rozhodnutia. Ak žalobca podá moderačný eventuálny petit, kasačné rozhodnutie správneho súdu bude mať za následok plný úspech vo veci a moderačné rozhodnutie čiastočný úspech s možnosťou žalobcu podať kasačnú sťažnosť aj voči výroku správneho súdu o zamietnutí primárneho kasačného žalobného návrhu. (Baricová, Fečík, Števček, Filová a kol.: Správny súdny poriadok, 1. vydanie, 2017, komentár k § 177). Z uvedeného vyplýva, že ak krajský súd vyhovie eventuálnemu moderačnému petitu a vydá moderačné rozhodnutie, stále musí vydať aj výrok o zamietnutí primárneho kasačného žalobného návrhu, aby umožnil žalobcovi kasačný prieskum voči výroku, ktorým súd jeho primárny žalobný návrh na zrušenie rozhodnutia zamietol.

40. V uvedenom prípade bol napadnutým rozsudkom zrušený výlučne iba výrok o pokute. Tzn. napadnutým rozsudkom nedošlo k vyhovaniu primárnemu petitu alebo eventuálnemu petitu č. 1, lebo tieto smerovali ku kasácii nielen výroku o pokute, ale aj výrokov o vine a výroku o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní. Zároveň však napadnutým rozsudkom nedošlo ani k vyhovaniu moderačnému eventuálnemu petitu č. 2, pretože krajský súd výrok o pokute nezmenil (nemoderoval), ale zrušil. Tvrdenie krajského súdu, že rozhodol o celom predmete konania v zmysle žalobného návrhu preto nie je pravdivé, pretože krajský súd nerozhodol v zmysle ani jedného zo žalobných návrhov. Krajský súd vyhovel len jednej z viacerých častí predmetu konania definovaných primárnym petitom a eventuálnym petitom č. 1. Rozhodol síce o tej časti predmetu konania, ktorý bol predmetom eventuálneho petitu

č. 2 (t. j. výrok o pokute), avšak z tejto skutočnosti nemožno odvodiť, že rozhodol v súlade s týmto žalobným návrhom, lebo jednak žalobný návrh smeroval k moderácii a nie kasácii výroku o pokute a jednak mal tento petit len eventúálny charakter a súd bol povinný vydať aj výrok o zamietnutí hlavného kasačného návrhu. Žalobca teda ani sformulovaním moderačného eventúálneho petitu č. 2, ktorým súd žiadal o aplikáciu sankčnej moderácie a zníženie pokuty, nemohol zúžiť predmet konania tak, že krajskému súdu stačilo rozhodnúť len o výroku o pokute a nie aj o ostatných častiach predmetu konania.

42. Po oboznámení sa s obsahom žaloby v znení jej zmeny a doplnenia v tomto konaní kasačný súd konštatuje, že žalobca v správnej žalobe predostrel početné a podrobne rozpracované žalobné námietky, ktorými napádal závery správnych orgánov nielen vo vzťahu k uloženiu pokuty ale aj ku konštatácii spáchania protiprávneho konania (viď body 7, 8 a 9 tohto rozsudku).

43. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku síce výrokmi správnych orgánov o vine zaoberal, ale vo výroku opomenul o týchto rozhodnúť a žalobu v tejto časti ani nezamietol ani výroky o vine nezrušil. Je síce pravda, že súd nie je povinný uvádzať výroky v presnom znení žalobných návrhov a práve odôvodnenie poskytuje skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia, ako tvrdí žalovaný. Súd je však povinný rozhodnúť o celom predmete konania výrokom, lebo len proti výroku môže smerovať opravný prostriedok, ktorým je kasačná sťažnosť.

44. Krajský súd v napadnutom rozsudku teda opomenul rozhodnúť o primárnej časti predmetu konania, ktorou sú žalobou napádané výroky o vine správnych orgánov. Práve výrokmi o vine správne orgány konštatovali spáchanie protiprávneho konania a konštatovanie viny tvorí základný predpoklad pre následné rozhodovanie o ukladanej sankcii. Vo všeobecnosti platí, že až keď subjekt poruší pravidlo správania sa obsiahnuté v hypotéze právnej normy, nastupuje sankcia. Administratívna zodpovednosť má preto sekundárnu akcesorickú povahu a nastupuje až po tom, čo subjekt poruší primárnu právnu povinnosť. Možno preto skonštatovať, že výroky o vine zakladajú tzv. primárny predmet konania a výroky o sankcii majú voči nim až sekundárnu akcesorickú povahu. V nadväznosti na to, keď delikvent namieta aj vinu aj sankciu vyslovenú v správnom rozhodnutí, súd zaoberajúci sa správnym súdnym prieskumom má vo veciach správneho trestania preskúmať najprv otázku viny, potom otázku sankcie, pretože bez viny (bez spáchania protiprávneho deliktu) niet ani sankcie. Z podanej žaloby jednoznačne vyplývalo, že žalobca napádal primárne výroky o vine, keď tvrdil, že správne orgány nepreukázali, že žalobca sa dopustil protisúťažného konania. Tým, že krajský súd o tomto základnom žalobnom návrhu nerozhodol vo výroku napadnutého rozsudku, t. j. výroky o vine v rozhodnutiach správnych orgánov ani nezrušil ani žalobu v tejto časti nezamietol, znemožnil tým žalobcovi i následný kasačný prieskum, čo vo svojich dôsledkoch vedie k odmietnutiu spravodlivosti...

47. Vezmúc do úvahy uplatnené žalobné petity i obsah žalobných námietok kasačný súd dospel k záveru, že predmet konania pred krajským súdom je potrebné definovať ako zahŕňajúci nielen výrok o pokute ale aj výroky o vine a výrok o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní. Tým, že krajský súd vo výroku rozsudku nerozhodol o časti predmetu konania týkajúceho sa výroku o vine a výroku o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní, nepostupoval v súlade so zákonom a odňal žalobcovi právo podať proti takýmto výrokom kasačnú sťažnosť, keďže kasačná sťažnosť môže smerovať len proti výroku a nie odôvodneniu rozhodnutia krajského súdu. Kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej

miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože nevydaním príslušných výrokov, ktorými by rozhodol o celom predmete konania, znemožnil účastníkom brániť sa proti absentujúcim výrokom kasačnou sťažnosťou. Napadnutý rozsudok je preto potrebné zrušiť z dôvodu § 440 ods. 1 písm. f) SSP a vec vrátiť na ďalšie konanie krajskému súdu.“

40. S vyššie uvedenými úvahami sa kasačný súd aj v tejto veci stotožňuje a na tieto odkazuje podľa § 464 ods. 1 SSP. Aj v tejto veci preto správny súd tým, že v napadnutom rozsudku vo výroku nerozhodol o celom predmete konania (rozhodol len v časti týkajúcej sa navrhovanej sankčnej moderácie - teda vo vzťahu k výroku o treste/sankcii, nerozhodol však vo výroku o námietkach žalobkyne proti výroku o vine), zasiahol do procesných práv účastníkov správneho súdneho konania a znemožnil im brániť sa proti jeho meritórnym záverom podaním kasačnej sťažnosti, čím došlo k zásahu do práva na spravodlivý proces a k naplneniu kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP. V ďalšom konaní preto správny súd opätovne posúdi aj námietky žalobkyne smerujúce proti výroku o vine v predmetnej veci, pričom ak tieto uzná za nedôvodné, rozhodne o nich príslušným výrokom (§ 190 SSP).

IV. 2. K námietke nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku

41. V súvislosti so vznesenou námietkou nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku dáva kasačný súd do pozornosti, že súčasťou práva na spravodlivý proces je aj právo na náležité odôvodnenie rozsudku správneho súdu. Už notorieta v tomto smere je, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia negarantuje účastníkom konania právo na odpoveď súdu na akýkoľvek (aj celkom zjavne nerelevantný) argument účastníkov konania. Na druhej strane je však súd povinný riadne odôvodniť všetky skutočnosti podstatné pre jeho rozhodnutie a dať odpoveď na všetky podstatné námietky účastníkov konania. Exces v tomto smere je kasačným dôvodom podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

42. Žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku pri zodpovedaní otázok - (i) prečo správny súd pristúpil k sankčnej moderácii v predmetnej veci (splnenie podmienok sankčnej moderácie) a (ii) prečo pri moderácii zvolil konkrétnu výšku moderácie.

43. Kasačný súd v súvislosti so sankčnou moderáciou dáva do pozornosti, že súčasná právna úprava § 198 ods. 1 SSP, ktorá sa uplatní aj na prípad žalobkyne s odkazom na § 491 SSP, nadväzuje na obdobnú právnu úpravu § 250j ods. 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (BARICOVÁ, J.; FEČÍK, M.; ŠTEVČEK, M.; FILOVÁ, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 1019). Správny súd má v dôsledku uplatnenia § 198 ods. 1 SSP kompetenciu zasiahnuť do úvahy správneho orgánu ohľadom uloženej sankcie (i keď bola uložená v zákonom rozpätí) a korigovať jej výšku (KÚHN, Z.; KOCOUREK, T. a kol.: Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 650).

44. Kasačný súd už vo svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že „právomoc sankčnej moderácie je prejavom plnej jurisdikcie správneho súdu a správny súd ju v zmysle vyššie uvedeného môže aplikovať len za splnenia zákonom stanovených podmienok - (i) na základe ním vykonaného dokazovania, (ii) na návrh žalobcu a (iii) len v prípade, ak sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter. Sankčná moderácia je výnimkou z pravidla ustanoveného v § 27 ods. 2 SSP, podľa ktorého v prípade zákonom povolenej správnej úvahy správneho orgánu, správny súd preskúmava iba to, či napadnuté rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, preto je úlohou súdu ju aplikovať uvážene a jej použitie dôkladne zdôvodniť“ (rozhodnutie Najvyššieho

správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Asan 25/2020 zo dňa 25. augusta 2022, bod 33).

45. Podmienka vykonaného dokazovania je pritom naplnená aj vtedy, ak správny súd vykoná dokazovanie už raz uskutočnené správnym orgánom v relevantnej časti, resp. vykoná dokazovanie administratívnym spisom, avšak dôjde k záveru o neprimeranosti uloženej sankcie k povahe skutku alebo k záveru o likvidačnom charaktere uloženej sankcie (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Asan 25/2020 zo dňa 25. augusta 2022, bod 35).

46. K neprimeranosti uloženej sankcie ako podmienke pre uplatnenie sankčnej moderácie kasačný súd dáva do pozornosti, že sankcia je podľa právnej teórie neprimeraná k povahe skutku, ak ide o takú sankciu, ktorá síce navonok nie je v rozpore so zákonom, ale bola určená v rozpore so zásadou individualizácie sankcie, t. j. žalobcovi bol uložený celkom zjavne neprimeraný/nespravodlivý druh sankcie alebo jej výška (obdobne rozhodnutie rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 1 As 104/2013 zo dňa 16. novembra 2016, bod 25). Musí však ísť o vyššiu intenzitu neprimeranosti a nestačí len jej „bežný“ rozsah, ktorý nie je možné jednoznačne identifikovať. (BARICOVÁ, J.; FEČÍK, M.; ŠTEVČEK, M.; FILOVÁ, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 1021, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 147/2019 zo dňa 11. decembra 2019, publikované v ZNaUÚS pod č. 63/2019; obdobne tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 163/2010 zo dňa 2. júna 2011, publikované ako R 90/2012).

47. Mieru neprimeranosti a novo uloženú sankciu pritom „správny súd v zásadne určuje zohľadnením okolností, na ktoré mal správny orgán prihliadnuť pri určení výšky a druhu sankcie. Okolnosti individualizácie sankcie stanovujú jednotlivé právne predpisy upravujúce správne delikty a v zásade sa líšia v závislosti od druhu deliktu (priestupok, správny delikt) či osoby páchatel'a (fyzická osoba, fyzická osoba - podnikateľ, právnická osoba)“ (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Asan 25/2020 zo dňa 25. augusta 2022, bod 38).

48. Pri posudzovaní neprimeranosti sankcie a následne pri určení novej sankcie pritom správny súd aplikujúci sankčnú moderáciu musí zohľadniť nielen okolnosti svedčiace v prospech žalobkyne, ale aj v jej neprospech (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Asan 25/2020 zo dňa 25. augusta 2022, bod 50).

49. Kasačný súd dáva do pozornosti, že sankčná moderácia je zákonodarcom zverená výlučne len správne mu súdu (§ 198 ods. 1 SSP), nie však kasačné mu súdu. Vo vzťahu k diskreícii správneho súdu môže kasačný súd hodnotiť len skutočnosť, či správny súd neprekročil zákonom stanovené medze správneho uváženia, či z nich nevybočil alebo voľné uváženie nezneužil, či je jeho súdna úvaha preskúmateľná. V záujme ochrany práva na spravodlivý proces môže teda kasačný súd zhodnotiť, či súdna úvaha správneho súdu bola v súvislosti s návrhom na sankčnú moderáciu vykonaná v súlade s požiadavkami na sankčnú moderáciu a odôvodnenie súdneho rozhodnutia (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Asan 14/2017 zo dňa 9. mája 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 65/2019). Kasačný súd však v tomto smere nemá kompetenciu nahrádzať správny súd a vyplňať absenciu jeho akýchkoľvek relevantných úvah vo vzťahu k aplikácii § 198 ods. 1 SSP v nadväznosti na § 38 ods. 1 a 9 zákona o ochrane hospodárskej súťaže v znení účinnom do 30. júna 2014.

50. Aplikujúc vyššie uvedené na predmetný prípad kasačný súd konštatuje, v zhode so žalovaným, že v napadnutom rozsudku absentuje akékoľvek odôvodnenie správneho súdu vo

vztahu k otázke, prečo tento považoval žalovaným uloženú sankciu (s prihliadnutím na § 38 ods. 1 a 9 zákona o ochrane hospodárskej súťaže v znení účinnom do 30. júna 2014) za neprimeranú. Osobitne neuviedol, ktoré okolnosti nasvedčujú tomu, že v predmetnej veci ide o exces v rámci individuálizácie sankcie zo strany príslušných správnych orgánov.

51. Kasačný súd sa stotožňuje so žalovaným tiež v tom, že správny súd žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo (na základe akých úvah) dospel k záveru, že sankcia znížená v predmetnej veci o 50 % bude primeraná. Táto vada sa pritom netýka len žalovaného (prečo nedošlo k zníženiu o menej ako 50 %), ale aj žalobkyne (prečo nedošlo k zníženiu o viac ako 50 % a či moderovaná sankcia je naozaj vo výsledku primeraná).

52. S ohľadom na vyššie uvedené preto kasačný súd uznáva argumentáciu sťažovateľa - žalovaného v tom, že správny súd napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil, čím sa dopustil vady podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, pričom táto vada je dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku, a súčasne bráni kasačnému súdu v preskúmaní právnych otázok, ktoré nastolila žalobkyňa (maximálna 50 % limitácia sankčnej moderácie vo veciach protisúťažného konania).

53. S ohľadom na závery kasačného súdu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku sa kasačný súd nemohol meritórne zaoberať námietkami žalobkyne týkajúcimi sa nedôvodnosti aplikácie judikátu R 49/2018 či (ne)správnosti záverov v ňom obsiahnutých.

54. Na záver tiež dáva kasačný súd do pozornosti správneho súdu, že v predmetnej veci bola žaloba žalobkyne podaná už dňa 5. júna 2015. Celková dĺžka konania (správneho súdneho konania ako aj kasačných konaní) tak k dnešnému dňu predstavuje viac ako 9 rokov, pričom kasačný súd opäť ruší rozhodnutie správneho súdu pre jeho nepreskúmateľnosť. Je preto namieste, aby správny súd v ďalšom konaní zvolil primeraný postup garantujúci právo na spravodlivý proces účastníkov konania.

V. Záver

55. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že správny súd v napadnutom rozsudku nerozhodol o celom predmetne konania, čo predstavuje porušenie procesných práv účastníkov konania v miere zasahujúcej do práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP a napadnutý rozsudok správneho súdu je zároveň nedostatočne odôvodnený v intenzite zasahujúcej do práva účastníkov na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Kasačný súd preto postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec vrátil Správnemu súdu v Bratislave (právneho nástupcovi Krajského súdu v Bratislave podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) na ďalšie konanie. Keďže kasačná sťažnosť žalovaného bola z hľadiska namietaných prednostných procesných väd úspešná a viedla bez ďalšieho k zrušeniu napadnutého rozsudku a vráteniu veci na ďalšie konanie, kasačný súd sa nemohol zaoberať argumentáciou vznesenou žalobkyňou v jej kasačnej sťažnosti. Táto bude mať priestor v prípadnom ďalšom konaní s ohľadom na zvolený procesný postup správneho súdu.

56. V ďalšom konaní bude správny súd postupovať tak, ako mu naznačil kasačný súd v tomto rozsudku. Opätovne zváži podmienky pre uplatnenie sankčnej moderácie v predmetnej veci, ich prípadné splnenie riadne odôvodní a odôvodní aj prípadnú výšku moderovanej sankcie, vysporiada sa tiež s argumentáciou žalobkyne týkajúcou sa nemožnosti aplikácie judikátu R 49/2018. Pokiaľ správny súd opätovne dospeje k záveru, že námietky žalobkyne proti

výroku týkajúcemu sa jej uznania za vinnú z protisúťažného konania sú nedôvodné, tento svoj záver primerane premietne aj do osobitného výroku nového rozsudku. Vyjadrenými právnymi názormi kasačného súdu je správny súd viazaný (§ 469 SSP).

57. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

58. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 25. septembra 2024